

O Dornově metodě

Bolesti pohybového aparátu netrápí jen lidi, ale i naše čtyřnohé přátele. Psi často trpí ztuhlostí, blokádami nebo špatným držením těla – a my si toho někdy všimneme, až když začnou kulhat nebo ztrácet chuť k pohybu. Jednou z metod, která jim může pomoci, je Dornova metoda pro zvířata. O tom, jak funguje, kdy ji použít a co všechno dokáže, jsem si povídala s **Andreou Dunovou**, terapeutkou Dornovy metody pro psy.

Mohla byste našim čtenářům stručně vysvětlit, co je to Dornova metoda a jak se dá aplikovat u psů?

Definice Dornovy metody vystihuje její podstatu: „**Dornova metoda je neinvazivní manuální technika, která jemně reguluje nesprávné napětí v měkkých tkáních a koriguje chybné postavení kostí v kloubech. Ošetření probíhá vždy v přirozeném pohybu těla.**“

V praxi terapeut používá **cílené hmaty a tlak prstů** nebo dlaní a postupně ošetřuje **všechna kloubní spojení** v těle. Kloub za kloubem uvádí do **přirozeného pohybu** a uvolňuje napětí v pojivových tkáních a svalectech v jejich okolí. Teprve poté jemně **stimuluje kosti**, aby se jejich kloubní plochy, které se v kloubu vzájemně dotýkají, mohly usadit do správné polohy. Kloub má možnost obnovit svou **přirozenou funkci a rozsah pohybu**.

Dornova metoda se v praxi kombinuje s Osteodynamikou® – jemnou fasciální technikou, která pracuje se všemi vrstvami fasciálního systému a podporuje rovnováhu celého organismu. Spojení obou šetrných metod umožňuje řešit nejen potíže pohybového aparátu, ale i hlubší souvislosti s nervovou soustavou a vnitřními orgány, které se odrážejí na celkovém zdraví psa.

Jaké jsou nejčastější potíže, se kterými se na vás majitelé psů obracejí?

Nejčastěji pracujeme se **stárnoucími a starými psy**. Jejich svaly a pojivové tkáně postupně ztrácejí pružnost i schopnost skluzu, klesá obsah všudypřítomné tkáňové tekutiny, která je důležitá pro regeneraci buněk. Klouby se stávají i v důsledku

stažených tkání méně pohyblivými, ubývá v nich kloubní tekutina a mění se i její kvalita. Ráda to vysvětluji na přirovnání k medu: zdravá kloubní tekutina je jako tekutý med – hladká, kluzká a výživná. Jakmile kloub stárne, je přetížený nebo nemocný, začne kloubní tekutina měnit svou strukturu podobně jako med, když krystalizuje. Takto změněná kloubní tekutina už kloubní chrupavku nevyživuje a nechrání, ale naopak ji poškozuje. A chrupavka je vzácná struktura, která nemá schopnost obnovy, protože nemá vlastní cévní ani nervové zásobení.

Dornova metoda a Osteodynamika® v tomto případě pomáhají uvolnit stažené a nepohyblivé tkáně, což umožní zlepšení

▲ **Aira** – první zachráněná fenečka, kterou Dornova metoda po ochrnutí postavila na nohy. Stala se symbolem a modelkou pro logo Dornovy metody pro zvířata.

cirkulace krve a lymfy a snížení dráždění nervových zakončení. To zvýší tvorbu kloubní tekutiny, která umožní i starým zvířatům zlepšení pohybu a snížení míry bolesti.

Další velkou skupinou jsou **psi sportovci**. U nich hraje zásadní roli regenerační a rekondiční péče, která ulevuje přetíženým svalům, pojivovým tkáním i kloubům a zároveň přináší potřebný odpočinek a harmonizaci nervové soustavy. Třetí skupinu tvoří **psi po zranění, operacích nebo prodělaných nemocích**. V těchto případech se Dornova metoda i Osteodynamika® stávají součástí **komplexního rehabilitačního plánu**, který sestavují veterinární fyzioterapeuti nebo veterinární lékaři s příslušnou specializací.

Ať už jde o starého psa, sportovce nebo zvíře po úrazu, jedno mají všichni společné – manuální terapie jim dokáže vrátit radost z pohybu. A právě to je na naší práci největší odměnou.

Pro jaké psy je Dornova metoda vhodná? Existují nějaká omezení, kdy ji nelze použít?

Dornova metoda je vhodná pro psy všech věkových kategorií, od štěňat až po seniory v případě, že ji provádí citlivý a zkušený terapeut, který zná a respektuje kontraindikace.

Protože Dornova metoda pracuje především s klouby, v praxi ji téměř vždy propojujeme s Osteodynamikou®. Ta se naopak

▲ **Ať už jde o štěně nebo seniora, platí jedno společné pravidlo: přirozený pohyb v přírodě je vždy nejlepší prevencí i podporou zdraví.**

zaměřuje na měkké tkáně a fasciální systém, takže společně tvoří vyvážený terapeutický přístup, který umožňuje přizpůsobovat terapii individuálnímu zdravotnímu stavu. Tělo psa tak dostává komplexní péči, která uvolňuje napětí, obnovuje pohyblivost a podporuje jeho přirozenou rovnováhu.

Kontraindikace jsou jasně dané a nelze je podceňovat.

Základní pravidlo zní: **nikdy neošetřujeme zvíře bez předchozího veterinárního vyšetření, pokud se u něj objeví jakýkoliv problém – kulhání, citlivost, bolest, změna pohybu nebo i změna chování. Tyto příznaky mohou signalizovat vážnější onemocnění, které vyžaduje odbornou veterinární diagnostiku.**

Manuální terapie není náhradou veterinární péče, ale je jejím cenným doplňkem. Nejlépe funguje jako pravidelná preventivní péče ještě před výskytem výraznějších potíží, např. pokud jinak zdravý pes potřebuje po sportovní zátěži delší čas na regeneraci, je nápadně ztuhlý nebo ztrácí radost z pohybu, může být terapie právě tím, co mu zlepší kvalitu pohybu i života.

Kdo je Andrea Dunová?

Veterinární technička a fyzioterapeutka malých zvířat se specializací na manuální myoskeletální a neurofasciální medicínu zvířat. Autorka a lektorka manuálních metod pro zvířata: Dornova metoda pro zvířata a Osteodynamika pro zvířata.

Zakladatelka Institutu zdraví zvířat s.r.o.

Spoluzakladatelka a předsedkyně profesní Asociace manuálních terapeutů zvířat. Navrhovatelka a spoluautorka standardu Profesní kvalifikace:

Pracovník pro rekondici a regeneraci malých zvířat (kód 41-140-M) a Pracovník pro rekondici a regeneraci velkých zvířat (kód 41-138-M). Autorizovaná osoba pro provádění státem uznaných zkoušek k získání Profesních kvalifikací (výše uvedených).

Autorka knih: Dornova metoda pro zvířata, Člověk a pes a O čem sní holčičky z množíren. Autorka projektu Člověk a pes pro Základní školy.

V čem se liší Dornova metoda od klasické fyzioterapie či masáží psů?

Nejprve je potřeba říct, že v této oblasti často dochází k nesprávnému pojmenovávání, a tím i k častým nedorozuměním. Majitelé psů pak někdy tápou, co vlastně jejich zvíře potřebuje a kdo jim může pomoci. Proto je dobré si v pojmech udělat jasno.

Stejně jako u lidí i u zvířat používáme zastřešující pojem rehabilitace. Jejím cílem je návrat ke zdraví nebo alespoň zlepšení zdravotního stavu a kvality života. Rehabilitace má několik podoborů:

- **Manuální funkční medicína:** zahrnuje **cílené techniky prováděné rukama terapeuta**, především měkkotkáňové mobilizace (myofasciální, viscerální i neurofasciální uvolnění, masáže), mobilizace kloubů, pasivní rozsah pohybu (PROM) a řízené protažení a podle potřeby i další specifické postupy. Cílem je snížit bolest, zlepšit kloubní mobilitu, elasticitu měkkých tkání a kvalitu pohybu. Techniky volíme vždy individuálně podle stavu psa a indikace. Tento soubor technik tvoří **základ rehabilitace malých zvířat** a opírá se o současně přehledové práce a oborové standardy.
- **Fyzioterapie:** zahrnuje **aktivní i pasivní cvičení**, nácvik rozsahu pohybu, **senzomotorické a proprioceptivní stimulační, posilování, rovnováhu a vytrvalost**, případně další postupy dle stavu pacienta. Cílem je **snížit bolest, obnovit či zlepšit svalovou sílu a zachovat kloubní mobilitu**. Program je vždy **individuální**: jinak vypadá u sportovního psa ve vysoké zátěži a jinak u pacienta po operaci páteře či v rekonvalescenci po ortopedickém zákroku. Cvičení se kombinuje s úlevou od bolesti a dalšími rehabilitačními technikami podle potřeby konkrétního psa.

- **Fyziatrie:** využívá působení **fyzikálních energií** – tepla, chladu, elektrických proudů, ultrazvuku, magnetického pole či laseru. Tyto metody se označují jako **fyzikální terapie** a v praxi slouží ke **zmírnění bolesti, snížení zánětu, podpoře prokrvení a urychlení hojení měkkých tkání i kostí**. Mohou se využívat samostatně, ale nejčastěji doplňují manuální a fyzioterapeutické techniky v rámci komplexní rehabilitace psa. Výběr konkrétní metody vždy závisí na diagnóze, zdravotním stavu zvířete a cílech terapie.

Kam patří Dornova metoda a Osteodynamika®?

Do oblasti **manuální funkční medicíny** patří také **Dornova metoda** a **Osteodynamika®**. Obě techniky se vzájemně doplňují: Dornova metoda cíleně mobilizuje kloubní spojení a navozuje jejich správný pohyb, zatímco Osteodynamika® pracuje s fasciálním systémem, který propojuje a ovlivňuje všechny části těla.

Na rozdíl od masáží, které působí převážně na povrchové svaly a podkoží, nebo od fyzioterapie, která staví na aktivním a pasivním cvičení, přináší kombinace Dornovy metody a Osteodynamiky® možnost **ovlivnit klouby i hlubší struktury těla současně**. Jde o komplexní přístup, který podporuje mechanický pohyb opěrného aparátu, činnost všech orgánových soustav a nastoluje tak celkovou rovnováhu organismu, která je pro zdraví psa klíčová.

▲ Dornova metoda ve Švédsku – příprava tažných psů na Finnmarksløpet, druhý největší závod psích spřežení světa.

Jaké pohybové aktivity jsou podle vás pro psy ideální z hlediska zdravého pohybového aparátu?

Se psy žiji více než padesát let a za tu dobu jsem poznala, že ideální pohyb je vždy ten, který je přirozený pro konkrétní plemeno. Jinými slovy: každému psovi prospívá něco jiného. Chrti potřebují možnost se pořádně rozběhnout na krátkou vzdálenost a pak si s chutí odpočinout na gauči. Ohaři zase budou s nosem u země neúnavně běhat po lese, border kolie najdou své štěstí při pasení nebo dlouhých túrách v horách. Jezevčici, i přes své krátké nožky, rádi doprovodí svého člověka na delší vycházky v parku nebo v kopcovitém terénu. A velká plemena, jako jsou vlkodavové či molosové, ocení spíše klidnější procházky a pravidelný, ale méně intenzivní pohyb.

▲ Max je zachráněný z romské osady, měl rozdrčenou nožku. U nás jsme mu vrátili radost ze života.

Společným jmenovatelem pro všechna plemena je pravidelný a pestrý pohyb v přírodě, na měkkém povrchu, v různorodém terénu a ideálně volnějším tempem, kdy pes může střídát chůzi, klidný běh i hru. Tento přirozený pohyb podporuje zdravý vývoj kloubů, svalů i šlach od šteněčího věku až po stáří.

Naopak dlouhodobý běh po asfaltu, časté skákání z velkých výšek, příliš brzká sportovní zátěž u šteněť nebo monotónní pohyb bez změny prostředí mohou pohybový aparát zatěžovat a v budoucnu vést k potížím.

Majitelé psů si mohou položit jednoduchou otázku: Jakému pohybu by dal můj pes přednost, kdyby žil přirozeně a využíval svou stavbu těla naplno? Odpověď na ni často napoví, jaký pohyb je pro něj nejpřirozenější a nejzdravější. O vhodnosti výběru plemene, o komunikaci se psy a dalších důležitých momentech v soužití člověka a psa píšu v knize Člověk a pes.

Naopak – které sporty či aktivity považujete za rizikové a proč? Co by měl majitel sledovat při pravidelném sportování se psem, aby předešel přetížení či úrazům?

Každý sport může být rizikový, pokud člověk nepoužívá zdravý rozum a nerespektuje potřeby svého psa. Nejčastější problémy vznikají tam, kde je zátěž jednostranná, příliš intenzivní, příliš brzká nebo nevhodná pro konkrétní plemeno. Typickým příkladem jsou sporty s častými skoky a prudkými změnami směru, nárazy do překážek, dlouhý běh po tvrdém povrchu, tahání těžkých břemen nebo intenzivní aportování s rychlými starty a brzdami. Vysoké riziko přetížení nesou i aktivity, které psi dělají s nadšením, ale bez dostatečné regenerace, například neustálé aportování míčku. K bodům, které pomáhají riziko sportování minimalizovat, patří:

- **Vhodný věk:** šteněta nesmí být přetěžována příliš brzy. Jejich měkké tkáně, klouby, chrupavky a růstové zóny kostí potřebují čas na vývoj. Předčasná zátěž je nenávratně poškozuje.

- **Výběr sportu podle plemene:** chrt není stavěný na tahání saní, molos nebude šťastný ve vrcholové agility a krysařík nebude šampion ve vrcholové kynologii (i když má zajisté velké ambice). Každé plemeno má jiný pohybový potenciál i limity.
- **Vyrovnaný tréninkový plán:** klíčové je střídání zátěže a odpočinku. Jednostranná, dlouhodobá aktivita s opakováním stejného pohybu vede k přetížení kloubů, svalů i nervové soustavy. Rozvíjí se svalové dysbalance a dochází ke vzniku blokády.
- **Pravidelná preventivní péče:** rekondiční a regenerační terapie, fyzioterapie nebo manuální ošetření pomáhají tělu zvládat zátěž a předcházet chronickým problémům.
- **Vhodná výživa:** dostatek kvalitních bílkovin, minerálů a vitamínů podporuje regeneraci buněk kloubní chrupavky, kostí, pojivových tkání i svalů.

U sportujícího psa by měl majitel bedlivě sledovat **varovné signály**, jako jsou:

- kulhání, i krátkodobé,
- zvýšená citlivost na dotek,
- neochota k pohybu nebo k určitým úkonům (např. odmítání skoků),
- změna pohybového vzorce (zkrácený krok, nesprávné kladení končetin),
- zvýšená únava,
- dlouho přetrvávající zrychlené dýchání po výkonu, někdy až fialovění jazyka.

Tyto signály ukazují, že tělo není v rovnováze a může dojít k přetížení nejen pohybového aparátu, ale i orgánových soustav, například oběhové či nervové. Proto u sportujících psů doporučuji pravidelné preventivní kontroly u veterináře. Součástí by měly být odběry krve a čas od času i rentgenové vyšetření, které pomůže zhodnotit stav páteře a kloubů dřív, než dojde k rozvoji vážných zdravotních problémů.

Majitelé tak mohou svému psovi dopřát radost ze sportu a zároveň mít jistotu, že jeho tělo je pod kontrolou a dostává potřebnou péči.

Setkáváte se často s tím, že lidé svého psa „přetrénují“ z dobré vůle?

Ano, setkávám se s tím poměrně často. Majitelé chtějí pro svého psa to nejlepší, dopřát mu dostatek pohybu, zaměstnat ho a dát mu radost ze hry. Bohužel právě nadšení a dobrá vůle někdy vedou k opačnému výsledku. Pes má více zátěže, než jeho tělo zvládne, a to vede k přetížení pohybového aparátu.

Typickým příkladem je každodenní dlouhý běh u kola, intenzivní tréninky agility bez dostatečné regenerace, nebo

časté házení míčku, kdy pes opakovaně prudce startuje, brzdí a skáče. Z krátkodobého pohledu pes vypadá šťastně – běží s nadšením a plní úkoly. Z dlouhodobého hlediska se ale přetěžují klouby, šlachy a páteř, což se může projevit bolestivostí, blokádami nebo dokonce úrazy.

Pro psa je totiž stejně důležitý **odpočinek a regenerace** jako samotná zátěž. Správný tréninkový plán by měl vždy obsahovat střídání aktivity a klidu, různé typy pohybu a také pravidelnou preventivní péči o pohybový aparát. Majitelům proto říkám: sledujte svého psa. Pokud se najednou hýbe jinak, zkracuje krok, je méně ochotný k pohybu nebo se rychleji unaví, je to jasný signál, že tělo potřebuje odlehčit.

Nadšení je skvělé – ale méně je někdy více. Vyváženost mezi aktivitou a odpočinkem je to, co psovi zajistí dlouhodobě zdravý a radostný pohyb.

Platí nějaká obecná doporučení pro štěňata a mladé psy, u nichž se ještě vyvíjí klouby a páteř?

U štěňat a mladých psů platí jedno zásadní pravidlo: **méně je někdy více**. Jejich klouby, chrupavky a růstové zóny jsou křehké a snadno zranitelné. Proto je třeba se vyhnout dlouhým monotónním zátěžím (např. běh u kola, pravidelné dlouhé běhy po tvrdém povrchu), častým skokům z výšky nebo intenzivnímu aportování s prudkými starty a brzdami. Ideální je pro ně **pestrý a přirozený pohyb**; procházky v přírodě, hry se psy podobné velikosti a krátké epizody rychlého běhu, které si sami regulují. Různorodý terén pomáhá rozvíjet koordinaci, posiluje svaly a učí tělo reagovat na změny podkladu. Důležité je štěně nepřetěžovat, ale zároveň mu dopřát možnost zdravého objevování pohybem.

Co takhle lahvinku pro vašeho mazlíka?

Super prémiové oleje pro psy a kočky.

Vitar Veterinae Lososový olej

pro správnou funkci kardiovaskulárního, svalového, nervového, respiračního, imunitního i trávicího systému.

Vitar Veterinae Konopný olej

pro správnou funkci buněčných stěn, nervů, imunity a srdečně cévního systému.

Vitar Veterinae Ostropestřec olej

podílí se na normální funkci imunitního systému, metabolismu tuků a působí protizánětlivě.

Vitar Veterinae Lněný olej

je zdrojem energie a pomáhá potlačovat záněty.

Přírodní super prémiové oleje, které jsou lisované a dále zpracovávány za studena. Tím zaručují maximálně čistý a přírodní zdroj nezbytně důležitých látek pro zdravý život vašich zvířat. Velmi přísně jsme vybírali ty nejvyšší kvality zdroje z celé Evropy. Všechny naše oleje jsou vyrobeny v Německu nebo v Belgii. Dodáváme v balení 1000 ml, 500 ml a 200 ml.

Jak je to se seniory – jaký druh pohybu je pro ně nejlepší?

U seniorů jsou požadavky jiné. S věkem tkáně ztrácejí pružnost, klouby bývají méně pohyblivé a často se objevuje artróza. To ale neznamená, že by starý pes měl „odpočívat na gauči“. Právě naopak, **pravidelný, klidný a šetrný pohyb** podporuje tvorbu tkáňové tekutiny, která udržuje pružnost tkání a umožňuje regeneraci buněk i ve vysokém věku.

Vhodné jsou kratší, ale častější klidné procházky na měkkém podkladu, plavání v teplém počasí nebo lehké hry, které nezatěžují klouby. Důležitá je pravidelnost a mírná intenzita – krátký každodenní pohyb udělá pro zdraví seniora mnohem víc než nárazová dlouhá túra. Majitelé by si měli všimnout známek únavy, jako je zkracování kroku, neochota pokračovat nebo častější zastavování. V takovém případě je lepší dopřát psovi odpočinek a nenutit k dalšímu výkonu.

Ať už jde o štěně nebo seniora, platí jedno společné pravidlo: přirozený pohyb v přírodě je vždy nejlepší prevencí i podporou zdraví.

Jak mohou majitelé sami doma podpořit zdraví pohybového aparátu svého psa? Existují cviky či jednoduché rutiny, které doporučujete pravidelně zařazovat?

Člověk, který rozumí tělu svého psa, koně, kočky, ovládá základní péči o pohybový aparát a rozumí v základu funkcím orgánů, lépe rozpozná jejich potřeby a také prvotní signály, že něco není v pořádku. Dornova metoda a rekondiční cvičení patří k základní výbavě majitele. Jsou proveditelné v domácím prostředí a v běžném každodenním provozu.

Vzdělávání majitelů zvířat je důležitou součástí naší práce v Institutu zdraví zvířat. Kromě odborných programů pro terapeuty jsou naše kurzy otevřené i majitelům zvířat, kteří chtějí svému psovi (kočce, koni, fretce a dalším zvířecím kamarádům) porozumět a aktivně pečovat o jeho zdraví. Moje motto je: „**Vědomý majitel je darem pro své zvíře.**“

Člověk, který rozumí tělu svého psa, chápe základní principy fungování

pohybového aparátu i orgánů, snadněji rozpozná první náznaky zdravotních problémů a dokáže včas reagovat a vyhledat odbornou pomoc.

Co tedy může majitel udělat doma?

- **Pravidelná a jemná mobilizace kloubů**, např. Dornova metoda, která udržuje klouby v pohyblivosti a pomáhá uvolnit přetížené klouby a pojivové tkáně.
- **Rekondiční cvičení** na balančních podložkách, chůze přes nízké překážky nebo chůze do kopce posilují hluboký stabilizační systém a zlepšují koordinaci.
- **Vědomé doteky a jemné uvolňování svalů i fascií**, např. Osteodynamika, při které majitel vnímá napětí v těle svého psa a zároveň mu přináší pocit bezpečí a uvolnění.
- **Každodenní procházky v různorodém terénu** jsou jednoduchým, ale nejúčinnějším způsobem, jak udržet pohybový aparát psa i jeho majitele v kondici.

Důležité je, aby majitelé necvičili mechanicky, ale s respektem k možnostem a reakcím svého psa. Pokud pes odmítá určitý pohyb, dává najevo, že mu není příjemný, a je lepší hledat jiné způsoby, nejlépe ve spolupráci se zkušenými odborníky.

Pravidelná domácí péče má obrovský význam: udržuje psa v kondici, zlepšuje jeho vitalitu a posiluje i vztah mezi psem a člověkem.

Jak velký vliv má správná váha psa na jeho pohyb a zdraví kloubů?

Správná hmotnost je pro zdraví psa naprosto zásadní. Nadváha či obezita zatěžují klouby, páteř i měkké tkáně mnohonásobně víc, než si majitelé často uvědomují. Každý nadbytečný kilogram působí jako trvalá zátěž, která urychluje opotřebování kloubní chrupavky a přispívá k rozvoji artrózy a předčasnému stárnutí.

U štěňat a mladých psů je správná váha důležitá zejména proto, že jejich klouby a páteř se teprve vyvíjejí. Pokud rostoucí organismus nese zbytečně velkou hmotnost, může to vést k nesprávnému vývoji pohybového aparátu a k trvalým následkům.

▲ **Rézinka – zachráněná čivavka z množírny s rozštěpem páteře.** Byla odsouzena k utracení, ale našla u nás pomoc i domov.

U dospělých a starších psů nadváha nejen zhoršuje pohyblivost, ale zároveň zvyšuje riziko zánětů kloubů, přetížení vazů a šlach a rozvoji srdečních i metabolických onemocnění. Přebytková kila berou psovi radost z pohybu a zkracují mu život. Majitelé mohou orientačně kontrolovat správnou váhu jednoduchým způsobem: žebra by měla být na dotek lehce hmatná, ale ne viditelně vystouplá, a při pohledu shora by měl mít pes zřetelný pas a hmatnou pánev.

Správná váha je tedy jedním z nejdůležitějších preventivních opatření, které může majitel pro zdraví pohybového aparátu svého psa udělat. Žádná terapie ani cvičení ji nedokáže nahradit.

Máte nějaký příklad, kdy úprava životního stylu a aktivit psa výrazně pomohla jeho zdraví?

Nejlepším příkladem jsou příběhy našich psů. Už roky se kromě terapií a lektorské činnosti věnuji také pomoci zvířatům z těžkých a nevhodných podmínek. V naší smečce tak žijí čivavky zachráněné z množíren, kříženci z romských osad, kteří přišli o nohy, i španělské galgové, určené původně k lovu nebo odchycení jako toulaví psi na ulici.

U většiny z nich předpovídali veterináři při prvním vyšetření jen pár měsíců života. Přesto tu s námi jsou už několik let a žijí plnohodnotný a spokojený život. Tajemství není v žádném zázraku, ale ve správné kombinaci kvalitní výživy, pravidelné terapie, prostředí, které je přizpůsobené jejich

Příběh naděje

V červenci tomu bylo 8 let, kdy v ostravské firmě na třídění odpadů našla zaměstnankyně ležet v kaluži krve štěně s rozdrčenými nohama a ocasem. Spustila se záchranná akce a štěně se převezlo na veterinární kliniku, kde se mělo rozhodnout o jeho životě nebo smrti. Asi to byl osud, protože na náhody už dávno nevěřím, že jsem na sítích zachytila informaci ve chvíli, kdy byli zachránci se štěnětem na cestě na veterinu. Do komentáře pod příspěvek jsem se přihlásila k adopci, pokud to štěně přežije. A v tu stejnou chvíli jsem jí dala jméno Naděje. Naděje zvládla amputaci i ztrátu krve a po 14 dnech přišla k nám domů mezi smečku 12 čivavek, zachráněných z množíren a 1 kříženky z romské osady. Učili jsme ji skákat, pečlivě jsem ošetřovala jizvy i přetížené zdravé končetiny. Naději bylo v době úrazu asi 6 měsíců, proto hojení probíhalo bez problémů. Naučila se skvěle ovládat tělo, skákat na sedačku i běhat po schodech, vedoucích do domu. Po roce jí přibyl i podobně postižený parťák Max, který přišel o nožku, protože mu ji rozdrtily děti v romské osadě. Na naší veliké zahradě dovádí spolu dodnes. Naději pravidelně ošetřuji pomocí Dornovy metody i Osteodynamiky, dodržujeme zásady správné výživy, aby nebyla zatížena nadváhou a zároveň měla dostatek výživných látek. A hlavně ji všichni milujeme a obdivujeme její neuvěřitelnou vůli k životu.

možnostem a možná nejdůležitější faktor – láskyplná atmosféra, která jim dává pocit bezpečí.

Právě na jejich příbězích vidím nejjasněji, jak obrovskou sílu má úprava životního stylu a prostředí. **Kvalitní strava, pravidelný přirozený pohyb a pár minut denně věnovaných vědomému a láskyplnému doteku může pro psa znamenat šťastnější a zdravější život.**

Příběhy našich psů mě inspirovaly k napsání dvou knih o životě se psy. **Člověk a pes a O čem sní holčičky z množíren** jsou knihy, které se zároveň staly i součástí úspěšného a oblíbeného **projektu Člověk a pes** na základních školách, ve kterém se děti dozvěděly důležité informace o potřebách, komunikaci a pravidlech života se psím kamarádem.

Co byste chtěla, aby si čtenáři odnesli jako hlavní poselství ohledně zdraví psů a Dornovy metody a Osteodynamiky®?

Naši předkové byli se zvířaty v každodenním kontaktu a přirozeně o ně pečovali. Zvířata jim přinášela obživu a bezpečí a lidem na jejich zdraví záleželo, proto využívali byliny i různé terapie k udržení zdraví nebo jejich léčbě. Dnes už většinu starostí přenecháváme odborníkům, ale základní schopnost pomoci zvířeti prostřednictvím rukou máme v sobě stále.

Stačí si uvědomit, jak velký význam má obyčejné pohlazení nebo jednoduché techniky, které se může naučit každý majitel a pravidelně je uplatňovat doma. V terapii se tato přirozená péče spojuje s odbornými znalostmi, a právě díky tomu může mít tak silný účinek. Moje poselství zní: **majitel, který rozumí svému psovi a ovládá i základní techniky péče o jeho pohybový aparát, provádí tu nejlepší prevenci a podporu pro udržení kondice a zdraví.**

Jaký je rozdíl mezi získáním základního povědomí na krátkém kurzu (např. Dornova metoda pro majitele) a doručení plnohodnotné kvalifikace veterinárního fyzioterapeuta?

Je důležité rozlišit dvě úrovně vzdělávání, které nabízíme v rámci Institutu zdraví zvířat. První z nich je určena **široké veřejnosti**, druhá cílí na ty, kteří chtějí udělat ze své vášně i profesi.

Celoživotní vzdělávání pro majitele zvířat

Tyto kurzy jsou otevřené každému, kdo chce porozumět svému zvířeti a naučit se, jak mu pomoci v běžném životě. Při výuce propojujeme teorii s jednoduchými manuálními technikami, které zvládne aplikovat každý, kdo má opravdu chuť a ochotu se učit. Získané dovednosti se uplatní v prevenci i včasném rozpoznání problémů. Moje oblíbené motto „*Vědomý majitel je darem pro své zvíře*“ se tak uvádí do skutečného života.

Odborné vzdělávací programy pro budoucí profesionály

Druhou úroveň tvoří komplexní Vzdělávací programy pro ty, kteří se chtějí stát odborníky v oblasti **rekondice a regenerace** nebo **fyzioterapie a rehabilitace zvířat**. Tyto programy zahrnují širokou teorii, praktické dovednosti a jsou zakončeny státem uznanými zkouškami.

Vendelínka, čivavka z množírny, moje osudová.

Absolventi mohou získat pro práci s malými zvířaty dvě oficiální profesní kvalifikace:

- Pracovník pro rekondici a regeneraci malých zvířat (41-140-M)
- Fyzioterapeut a rehabilitační pracovník malých zvířat (43-001-R)

Osvědčení má platnost v celé EU, je doplněno o **Europass** a otevírá dveře k profesnímu uplatnění nejen u nás, ale i v zahraničí.

Rozdíl je tedy jasný: krátké kurzy dávají majitelům možnost lépe se starat o své zvíře a rozpoznat první signály potíží, zatímco odborné vzdělávání poskytuje pevný základ pro novou profesní dráhu.

Ať už se rozhodnete pro kteroukoli cestu, jedno mají společné: hlubší porozumění tělu zvířete a schopnost mu pomoci. A právě to je největší hodnota, kterou si účastníci z kurzů odnášejí.

V Institutu zdraví zvířat se můžete stát vzdělaným majitelem, nebo položit základ nové odborné kariéry.

Jak se díváte na to, že ne všichni absolventi kurzů mohou později pracovat tak, jak byste si představovali?

Klíčovým slovem pro mě je **zodpovědnost**. Jsem plně zodpovědná za kvalitu výuky, kterou vedu, za informace a dovednosti, které předávám. Jsem zodpovědná i za to, jakým způsobem účastníci tráví čas na kurzech, a také za férové provedení státem stanovených zkoušek. To vše je v mých rukou a k tomu přistupuji s maximální pozorností a odpovědností.

Co už ale nemohu ovlivnit, je to, jak bude každý jednotlivý absolvent své znalosti a dovednosti uplatňovat v praxi. Lidský faktor je nevyzpytatelný, a stejně jako existují skvělí a méně kvalitní lékaři, platí to i u terapeutů zvířat.

Důležité je, aby si majitelé uvědomili, že i zde platí princip důvěry. Je dobré vybírat terapeuta podle jeho vzdělání, zkušeností, ale také podle toho, zda s ním souzníte lidsky. Mým úkolem je poskytnout pevný základ a vysokou úroveň výuky, kvalita práce a komunikace už je na samotném absolventovi.

Jsem zodpovědná za kvalitu výuky a průběh zkoušek v rámci Institutu zdraví zvířat, ale za práci v praxi už odpovídá každý terapeut sám.

Každý pes, kočka, kůň či pták, který projde mýma rukama, mi připomíná, jak křehká, a přitom silná může být vazba mezi člověkem a zvířetem. Dotek se v ní stává mostem, který přináší úlevu, důvěru i radost z pohybu.

Děkuji za rozhovor.

Stanislava Čermáková

Foto: archiv A. Dunové, Kristýna Šmidová